

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Presenta

Death of A
Death of A

Death of A

de Kandis Williams
Kandis Williams
Kandis Williams

Kandis Williams
Kandis Williams

Un cicle comissariat per
Yaby

Yaby (Beatriz Ortega Botas
+ Alberto Vallejo)

Del
3 de novembre de 2023

al 21 de gener de 2024

* J... Espai 13

Death of A

Death of A
Death of A

A *Death of A*, Kandis Williams adapta *La mort d'un viatjant*, del dramaturg nord-americà Arthur Miller, aprofundint en l'ús teatral del soliloqui i les complexitats de mostrar la interioritat d'un personatge. El resultat és un monòleg interpretat per un actor negre en un espai abstracte que adquireix context mitjançant imatges projectades en pantalles annexes. Convertint el protagonista, Willy Loman, en un home negre, es complica l'aspiració universalitzant del personatge de Miller, fonamentada en els grans temes humans: els somnis, els conflictes morals, el destí, el fracàs i la mort. Però, tal com explica Saidiya Hartman, la transsubstanciació de la vida d'un cos negre en una abstracció universalitzable dels trets humans és improbable, per no dir impossible. La relació d'aquest Willy Loman amb tot allò que defineix l'home està marcada per una dissonància que Williams amplifica afegint imatges a la veu de l'actor. Els seus somnis i la seva mort es barregen amb la memòria visual de cossos negres agredits, fetitxitzats i espectacularitzats a internet, a la televisió, a Hollywood o a Broadway.

Des del començament, veiem imatges de detonacions nuclears. Aquestes proves tenen l'origen en els anys quaranta i van començar a filmar-se i a televisar-se poc després, coincidint amb els anys d'escriptura, estrena i recepció de *La mort d'un viatjant*. A aquests talls d'explosions sintetitzades i estetitzades que abstrueixen la violència, Williams n'hi afegeix d'altres que documenten els seus efectes destructius sobre una casa, de vegades habitada per ninots de prova que simulen ser una família americana qualsevol. Les indicacions de Miller per al decorat de l'obra descriuen una casa de parets transparents que són travessades pel passat i el futur, una casa amb un cert aire de somni, com si l'interior fos una exteriorització de la ment de Loman –al començament, Miller va voler titular l'obra *L'interior del seu cap* i representar-la dins d'una calavera gegant. El viatjant entra en escena explicant que està esgotat, que no pot més, que no es pot concentrar en la carretera perquè l'assalten les imatges que l'envolten i els seus propis somiejós. Les bombes que exploten i les cases arrasades es combinen amb citacions de J. Robert Oppenheimer sobre la negació del mal interior i de Martin Luther King Jr. sobre la relació del seu somni amb el somni americà, cosa que incorpora contextos que difracten el guió de Miller. La delimitació humanista que fa l'autor de la porositat de la psique humana cap al seu entorn social es trenca i s'obre a un trauma més profund i remot –aquí la destrucció de la bomba afecta l'interior de la casa i el seu habitant. La seva concepció marxista del somni americà és enfrontada directament a l'enormitat del mal que el sosté i la negació de l'esclavitud queda exposada com a violència fundacional que estructura el capitalisme racial.

Crèdits

Direcció i adaptació a pantalla: Kandis Williams. Repartiment: Willy Loman interpretat per Jerod Haynes, Ben Loman interpretat per Jerod Haynes amb la veu d'Abe Glyph, Linda amb la veu de Markia Nicole Smith, Biff interpretat per Josh Johnson amb la veu de Brandon English, Happy interpretat per Sequoyah Murray, l'altra dona interpretada per Angel Zinovieff. Produïda per Kandis Williams i Bow and Arrow LA. Filmada per Yves Wilson i Wilsonreps Media. Edició: Parallax Post Production

Mitjançant aquest exercici de collage audiovisual, Williams intensifica les aspiracions experimentals de Miller pel que fa a la construcció escènica del retrat psicològic i la temporalitat de la narració teatral. El desenvolupament sense transicions, acumulatiu, de *La mort d'un viatjant* es concentra en un soliloqui saturat d'imatges que en desfan encara més la congruència interna. Imatges de famílies afroamericanes recuperades de l'arxiu, de cantants negres a la televisió, de boxejadors i jugadors de bàsquet negres davant el públic, de parelles d'actor negre i actriu blanca, d'objectes d'art africà en documentals, en urnes de museus, d'or robat captat per càmeres de vigilància, de vampirs, de zombis i més monstres del cinema... A mesura que Loman va expressant el seu esgotament, les seves ànsies per agradar, per ser acceptat, per ser competitiu, per aconseguir l'èxit, les imatges li fan descarrilar el pensament i la veu. Convertixen el seu cos en un significat i un símbol polític per a l'espectador, i activen un inconscient col·lectiu creat per la indústria cultural americana, de la qual *La mort d'un viatjant* forma part des del moment de l'estrena.

Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut

Kandis Williams

Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut

Kandis Williams
Kandis Williams

Amb la voluntat de continuar abordant els diferents aspectes que afecten l'art emergent, l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró presenta per a l'edició del 2023 *Fixacions per minut*, un cicle commissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas y Alberto Vallejo). Les propostes expositives reunides a *Fixacions per minut* fan servir diversos mitjans visuals per complicar alguns mecanismes tècnics i retòrics de la lectura exposant-ne les conseqüències polítiques.

Kandis Williams

Kandis Williams

Kandis Williams (Baltimore, 1985)
Kandis Williams
Kandis Williams

La lectura té una relació històrica amb l'art contemporani, per al qual és inspiració constant, tant poètica com discursiva. L'art recent se serveix de diferents estratègies visuals per abordar la lectura des d'una perspectiva més crítica, des de la sospita que és alguna cosa més que una simple font de plaer i de coneixement. El llibre ha quedat assenyalat com un dispositiu complex de subjectivació que exerceix una violència no sempre evident. En aquest context de pensament, la lectura es revela com un procés travessat pel poder en què es construeixen les narratives, les jerarquies i les exclusions que determinen l'existència de certs cossos i la manera com són llegits.

Viu i treballa entre Los Angeles, Nova York i Berlín. La seva pràctica inclou collage, escultura, vídeo, performance, escriptura, edició i commissariat. Explora i desconstrueix la teoria crítica vinculada a la raça, el nacionalisme, l'autoritat i l'erotisme. Williams també és fundadora i editora de Cassandra Press, un projecte editorial i docent centrat en la disseminació d'idees, la distribució de nous llenguatges i la propagació d'ètiques centrades en el diàleg, l'estètica, l'activisme liderat per persones femme i el coneixement negre. Recentment, ha exposat a la Whitney Biennial, a 52 Walker i al Museum of Modern Art (Nova York), a l'Institute for Contemporary Art at Virginia Commonwealth University (Richmond), a la Haus der Kulturen der Welt i a la Julia Stoschek Collection (Berlín), al Hammer Museum (Los Angeles), o a The Studio Museum in Harlem (Nova York). La seva obra forma part de diverses col·leccions: la del MoMA, la del Hammer Museum, la del MOCA i la del Baltimore Museum of Art, entre altres.

Les quatre mostres que integren el cicle aborden, entre altres problemàtiques, el paper del substrat prelingüístic en la circulació del poder, la incorporació dels elements corporals a la comunicació, l'ús de formes no alfabètiques d'interpretar del món i la reescriptura de l'arxiu i les seves narratives històriques. El títol del projecte fa referència a la fórmula amb què es calcula la velocitat de lectura. Cada fixació és una parada dels ulls sobre una paraula: com més baix és el nombre de *fixacions per minut*, més elevada és la velocitat a la qual es processa el text. El terme també designa el punt d'entrada del text en el cos i alludeix a la capacitat del llenguatge per fixar significats i imposar-se com ho fa una obsessió.

Amb la col·laboració de:

Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

#fixacionsEspai13
#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13 #fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13
#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13